

Albanesos i kurds truquen a la porta

Dos pobles continuen desembarcant en massa a les costes italianes amb l'esperança de trobar la solidaritat europea: els albanesos i els kurds. Però els uns fugen de la misèria i els altres de la repressió. I la seva integració és, per tant, molt diferent.

Opina l'arquebisbe de la ciutat italiana de Lecce, monsenyor Francesco Ruppi, que la immigració kurda és molt més civilitzada i solidària que no pas algunes altres, com l'albanesa, a la qual dedica comentaris molt menys elogiosos. Kurds i albanesos, dos pobles que per motius diferents continuen desembarcant en massa a les cos-

tes italianes, presenten tot de contrastos culturals que s'expressen en comportaments distints.

Les declaracions de l'arquebisbe Ruppi, recollides fa uns dies per la premsa, no fan sinó palesar una opinió força difosa entre la població italiana. "Em corprèn -diu l'arquebisbe- l'orgull civil amb què els kurds suporten les penalitats, la manca com s'encaren amb les

desgràcies; aquest esperit de col·laboració, de respecte a les normes i d'educació, fent fila sense malmenar amb prepotència els companys de desgràcia. En això, deixeu-m'ho dir, són molt diferents i millors que no pas els albanesos que hem conegut aquests darrers anys".

El fet és que aquestes dues comunitats són diferents en molts

aspectes, i ho són fins i tot els motius de la seva arribada a Itàlia. Els albanesos fugen del desastre econòmic i desembarquen en unes terres que consideren gairebé casa seva, per les relacions històriques, econòmiques i socials que han sostingut amb Itàlia. Un cop aquí s'hi mouen amb facilitat, parlen l'italià perquè a Albània, qui no mira la RAI via satèl·lit escolta la BBC per ràdio. Hi arriben mares i nens albanesos, però també persones disposades a entrar o continuar en el món de la delinqüència amb el propòsit de fer diners per a portar cap a Itàlia la resta de la família o per enriquir-se a costa d'altri.

El cas de la prostitució és un dels més clamorosos, i sembla que la policia no arriba a controlar-lo. Organitzacions no-governamentals calculen que uns cent mil immigrants clandestins manegen àmplies xarxes de prostitució, i quaranta mil d'ells són albanesos, gent especialment brutal en el tracte amb les dones. Quan ja les consideren explotades, les fiquen en un cotxe i, a cent cinquanta quilòmetres l'hora, obren la porta i se les treuen de sobre. Mètodes salvatges, dels quals no hi ha notícia en la població kurda, si bé de moment a Itàlia els kurds clandestins no ultrapassen els cinc mil, i la gran majoria són dones i mainada.

El problema per a Itàlia i per a la resta d'Europa no és solament el nombre d'immigrants, que va creixent, a una mitjana de cent pròfugs el dia des del juny de l'any passat —i això només en territori italià—. Aquesta xifra toca el repartiment dels llocs de treball, la despesa en seguretat social, l'expansió del mercat negre, els conflictes socials i l'augment del malestar de la població.

Però es tracta també, i aquest és un dels aspectes que preocupen més, de les feines que molts d'aquests immigrants acaben fent il·legalment. Durant aquests darrers anys les màfies albanesa, turca, russa, ucraïnesa, txetxena... han allargat els seus tentacles i Itàlia ha sucumbit amb facilitat a aquest fenomen amb acord a diverses bandes, entre més raons

Itàlia, un país poc fiable a Europa

Els italians tenen el sentiment que els recents atacs d'Alemanya contra l'entrada en massa d'immigrants clandestins a les costes de la regió de la Pulla són l'explosió de totes les tensions d'aquest últim any degudes a Maastricht. Les posicions italianes es defensen des de Roma, però també des de Brussel·les, on la comissària europea Emma Bonino ha comentat: "els alemanys ens examinen cada dia". Primerament, el problema era si el 3% de dèficit del PIB, ara que ha baixat al 2,7%, que si la poca fiabilitat de les fronteres italianes, afirma Bonino.

Ara, el fet innegable és que, a les costes del sud-est d'Itàlia, hi arriben cada dia desenes de pròfugs, tant del Pròxim Orient com d'alguns altres punts de l'Àsia. I això no solament perquè les fronteres per mar són menys impermeables —i Itàlia té vuit mil quilòmetres de costa—, sinó perquè el govern de Roma té moltes dificultats per a dominar una situació tan complicada.

D'una banda, si l'espai de lliure circulació que delimita Schengen va entrar en vigor l'octubre passat a Itàlia, encara avui no s'hi ha aprovat la nova llei d'immigració, i els controls fronterers no s'han demostrat més eficaços, ara que ho han de ser per a tota l'Europa de Schengen. D'una altra banda, les màfies que trafiquen amb clandestins s'estenen com un pop i amb gran impunitat.

Des del 31 de març d'enguany Itàlia forma part a ple títol del grup de Schengen. Però superar aquesta prova no elimina totalment les dificultats, perquè la resta de països europeus

s'han encarregat d'aprovar una clàusula segons la qual, si un país considera que la llibertat de circulació és un perill per al propi ordre públic o la seguretat nacional, pot restablir els controls fronterers.

La situació pot semblar paradoxal, però és precisament Itàlia, el país europeu considerat més caòtic i flexible en les seves fronteres, on el percentatge

ARXIU / EFE

Reunió dels països del grup de Schengen. Itàlia té dificultats per controlar l'entrada d'immigrants il·legals.

d'immigrants extracomunitaris és més baix: tan sols un 1,7% de la població (990.000 individus censats). D'albanesos en situació legal, "només" n'hi ha 87.000, ara

com ara, i els kurds volten els 4.000. Això traspassa els maldecaps a Alemanya, un dels països europeus amb el percentatge més alt d'extracomunitaris: 8,8% de la població (7,1 milions d'individus). És per això que el govern de Helmut Kohl demana "serietat" a les autoritats italianes.

Els acords de Schengen preveuen més llibertat de moviment dins l'espai europeu, i alhora un augment dels controls a les fronteres externes. La cooperació acordada entre els països de Schengen hauria d'augmentar la seguretat, però l'entrada d'Itàlia sembla que hagi capgirat els objectius de Schengen i hagi intensificat els temors dels països membres.

De fet, no es pot amagar que els alemanys, sobretot, sospiten que la generosa magnanimitat dels italians envers els immigrants no és, en realitat, sinó un fàcil argument per a disfressar la seva incapacitat administrativa i evitar la presa de decisions difícils i doloroses. C. R.

Els desembarcaments d'albanesos a Itàlia no s'han aturat des de la crisi de fa un any. Les autoritats italianes temen l'entrada dels albanesos perquè molts d'ells arriben a les costes d'Itàlia sabent que, si més no en la delinqüència, s'hi guanyaran la vida.

perquè les màfies italianes tenen una tradició secular i han arrelat molt fonament al sud del país, que és precisament la porta gran d'entrada dels immigrants clandestins. A Itàlia no hi ha prou feines 'brutes', les que els nadius ja no volen fer, feines estacionàries -agrícoles-, mal pagades o del mercat negre, però molts albanesos hi arriben sabent que, si més no en la delinqüència, s'hi guanyaran la vida.

La màfia albanesa, que ha viscut aquests darrers anys a casa seva mateix una rapidíssima proliferació de clans criminals, és especialista en la venda de cotxes robats, en el tràfic d'armes, prostitutes i d'immigrants clandestins (pel que fa a aquest darrer negoci, la poli-

cia italiana assegura que albanesos i turcs actuen conjuntament).

Segons la policia i els testimonis kurds, són precisament les màfies albanesa i turca les responsables dels "viatges de l'esperança" del Kurdistan a Itàlia, viatges dels quals mai no se sap el final.

Els kurds fugen de la misèria, però també de la repressió de turcs i iraquians. És per això que a Europa s'ha reobert el debat sobre el "problema kurd" i hom estudia la possibilitat de convocar una conferència internacional amb participació de les comunitats i països afectats per la qüestió, per molt que la posició del govern d'Ankarà sigui de negar el problema kurd i de reduir-lo a un cas de "criminals kurds".

La veritat, tanmateix, és que el "problema kurd" no preocupa tant Itàlia com els països del nord d'Europa: Alemanya, Bèlgica i els Països Baixos, que són la destinació final de les migracions kurdes, perquè ja hi tenen famílies instal·lades.

Dues xifres permeten una visió general de la situació. A Itàlia hi ha quatre mil kurds, però a Alemanya n'hi ha mig milió. És obvi que els kurds que desembarquen a la bota mediterrània no tenen pas intenció de quedar-s'hi, i menys encara des de l'entrada en vigor de l'espai de lliure circulació de Schengen que els permet de passar les fronteres amb més facilitat.

Cristina Rius

La Universitat Oberta als nous temps

Psicopedagogia (2n cicle) • Dret • Humanitats • Ciències Empresarials • Enginyeria Tècnica en Informàtica de Sistemes • Enginyeria Tècnica en Informàtica de Gestió • Filologia Catalana • Administració i Direcció d'Empreses (2n cicle)

Sol·licituds d'accés: del 23 de març al 25 d'abril de 1998.

Inici període lectiu: setembre de 1998.

Informació **902 141 141** - www.uoc.es i també als centres de suport de la UOC a Barcelona, Lleida, Manresa, Reus, Sabadell i Salt.